

**DANIEL
DE BLIECK**
EEN ZEEUWSE
MEESTER UIT
DE GOUDEN
EEUW

 BOOKS

BERNARD M. VERMET

WOORD VOORAF

De reeks tentoonstellingen met begeleidende publicatie onder de gezamenlijke titel *Zeeuwse meesters uit de Gouden Eeuw* beleeft met Daniel de Blicck de tiende editie. Minder bekende namen van verschillende belangrijke zeventiende-eeuwse Zeeuwse meester-schilders zijn inmiddels door deze serie exposities en publicaties uit die vergeethoek gehaald. Het leven en het werk van deze in hun tijd best bekende en zeker ook gewaardeerde schilders wordt weer bestudeerd en zelfs – zoals in het geval van Salomon Mesdach in de tentoonstelling *Thuis in de 17de eeuw* in het Rijksmuseum [17 oktober 2025 t/m 11 januari 2026] – geëxposeerd. De nu voorliggende publicatie bij de tentoonstelling *Daniel de Blicck, een Zeeuwse meester uit de Gouden Eeuw* geeft een overzicht van het leven en werk van deze Middelburgse schilder en architect. Tentoonstelling en boek zijn samengesteld door dé expert op het terrein van Noord- en Zuid-Nederlandse architectuurschilderkunst drs. Bernard Vermet. In 2024 tekende Vermet binnen deze serie al voor de expositie en begeleidende publicatie over Dirck van Delen, terwijl hij speciaal voor Daniel de Blicck zijn onderzoek naar Johan van Vucht [1602-1637] heeft onderbroken.

Voor mij persoonlijk is het bijzonder aan dit project bij te dragen met een tekst bij de set tekeningen van De Blicck, die in 1671 aan de basis hebben gestaan van de mechanisatie van de Zeeuwse Munt. In 2030, bij het 450-jarig jubileum van de oprichting van dit provinciale Muntbedrijf in het Middelburgse Abdijcomplex, hoop ik in mijn boek nader in te gaan op het resultaat van De Bliccks inspanningen op dit specifieke terrein.

Evenzeer bijzonder is het dat dit de laatste tentoonstelling en begeleidende publicatie in deze reeks is waarvan ik de opening, respectievelijk de presentatie, als directeur-bestuurder van het Stadhuismuseum Zierikzee zal organiseren.

Ik spreek hier de hoop uit dat Daniel de Blicck net zoveel aandacht van de bezoekers van het Stadhuismuseum Zierikzee gaat krijgen als Dirck van Delen heeft mogen ontvangen. Maar ook dat de al voor 2027 in verre staat van voorbereiding zijnde exposities binnen deze reeks: *Zeeuwse meesters van het landschap uit de Gouden Eeuw* en *Hendrick Berckman*, door mijn opvolger met net zo veel plezier en enthousiasme worden gedragen als ik heb mogen doen.

Zierikzee, 1 juli 2026

Albert A.J. Scheffers
directeur-bestuurder
Stadhuismuseum Zierikzee

mit de oude hant. to middelt zeit. 1

INHOUD

Inleiding	6
Biografie	10
De Blieck als architect	22
De Blieck als schilder, de vroege jaren, 1647-1650	32
De jaren 1650	36
Een Middelburgs intermezzo	66
De jaren 1660	68
Een sterk staaltje vroege bedrijfspionage	78
Albert A.J. Scheffers	
Het schetsboek van De Blieck	87
Noten	98
Colofon	100

AFB. 16 DANIEL DE BLIECK, ONTWERP VAN DE OOSTKERK
IN MIDDELBURG DOOR ARENT VAN 'S-GRAVESANDE,
ETS 1652. AMSTERDAM, RIJKSMUSEUM, INV.NR.
RP-P-BI-1216

DE BLIECK ALS ARCHITECT

Dat schilders in de 17de eeuw ook als architect werkzaam waren, is eerder regel dan uitzondering. Het Hollands classicisme is gecreëerd en doorontwikkeld door schilders. Alleen Arent van 's-Gravesande, zijn broer Pieter Noorwits en Bartholomeus Drijfhout, om ons tot de bekendste namen te beperken, begonnen als timmerman of steenhouwer/metselaar. Van de schilder/architecten was Bartholomeus van Bassen als enige gespecialiseerd in architectuurschilderkunst. De relatie tussen de architectuur die hij schilderde en die hij bouwde was overigens minimaal.

Ook Daniel de Blicck was werkzaam als architectuurschilder en architect. Op het titelblad bij de tekeningen van de walsen en munt-schroefpers uit 1671 jaar noemde hij zichzelf '*Pict[or] et Architect[us]*', maar van slechts één gebouw weten we dat het daadwerkelijk door De Blicck ontworpen is: het VOC-pakhuis aan de Breestraat in Middelburg uit datzelfde jaar 1671. Wel was hij bijna twintig jaar eerder al zijdelings betrokken geweest bij de bouw van de Middelburgse Oostkerk, namelijk als vervaardiger van een prent naar het door Arent van 's-Gravesande aangepaste oorspronkelijke ontwerp (afb. 16).

De 1652 gedateerde ets toont een combinatie van een vooraanzicht (rechterhelft) met een doorsnede (linkerhelft) van de kerk.

Rechtsonder staat '*D.D. Blicck / fecit. et excudit*' en linksonder '*A. Schravasant Inventor*'. Het Rijksmuseum bezit ook een tweede, vroegere staat van de ets met enkel de naam van De Blicck. Andere exemplaren zijn onbekend. De prentuitgave lijkt een (eigen?) initiatief dat nooit een groter oplage heeft gekend dan enkele proefdrukken.

In de rekeningen en resoluties met betrekking tot de financiering en bouw van de Oostkerk, komt de naam van Daniel de Blicck niet voor.³⁰ Wel die van Dirck van Delen die £ 13-10-0 [f 81] ontving '*over 't teekenen van een model van een kerke, een van buyten, een van binnen, met eenige copiën derselven*'. Besteedde Van Delen de opdracht uit aan zijn voormalige leerling De Blicck? De betaling aan Van Delen spreekt duidelijk van één buiten en één van binnen en niet van een combinatie van beide. Daarnaast staat zijn betaling temidden van betalingen die meest uit 1649 lijken te dateren. Hoewel Walter Liedtke al in 1982 melding maakte van de ets, was deze tot vrij recent onbekend aan auteurs over de Oostkerk en Arent van 's-Gravesande.³¹ Dat leidde tot speculaties over de eerste aanpassingen aan het ontwerp van Bartholomeus Drijfhout. Het ontwerp uit 1647 had een portico met zuilen, zoals te zien op de zilveren troffel ter gelegenheid van de eerste steenlegging een jaar later (afb. 17).

DE BLIECK ALS SCHILDER, DE VROEGSTE JAREN, 1647-1650

Daniel de Blicck moet een leerling zijn geweest van Dirck van Delen in Arnemuiden, zoveel staat wel vast als we hun beider werken bekijken. Dat hij als zoon en broer van een schrijnwerker voor de architectuurschilderkunst koos, hoeft geen verbazing te wekken. Dat Hans Vredeman de Vries, de grondlegger van de architectuurschilderkunst, ook de prentseries maakte voor schrijnwerkers, kwam in dat verband reeds ter sprake. Ter illustratie bijgaand een prent uit Vredemans *Variae Architecturae Formae* van 1601 (afb. 31) en een daardoor beïnvloedde (en mogelijk zelfs Zeeuwse) buffetkast uit het eerste kwart van de 17de eeuw (afb. 32). Daniel de Bliccks vader Laureys en broer Balthasar waren schrijnwerkers in Middelburg, net als Dircks van Delens broer Adriaen. Laureys, Dirck en Adriaen moeten elkaar goed hebben gekend; de stap van Daniel naar Dirck zal klein geweest zijn. In 1655 maakte Daniel nog een ontwerp voor een gildepenny van het Middelburgse schrijnwerkersgilde waarop een typische Zeeuwse kast staat afgebeeld (afb. 33). Zou De Blicck ook meubelontwerpen gemaakt kunnen hebben? In dat geval was hij misschien meer dan enkel de broer die borg stond toen die in 1665 de opdracht kreeg voor 'de thuijn en twee bochten' in de Oostkerk. Daniels inschrijving als meester in het St. Lucasgilde staat in de dubbele jaarrekening

van 1647/'48, maar moet van 1647 zijn. Uit dat jaar stamt namelijk zijn vroegst gesigeneerde en gedateerde werk (afb. 35). Het is een vrijwel letterlijke kopie van een schilderij van Dirck van Delen uit ca. 1637/'38 (afb. 34).

De architectuur is al kundig weergegeven en accuraat gekopieerd, maar het is allemaal wat bescheidener en vooral de sculpturen hebben veel van hun uitstraling verloren. Ook de staffage is gekopieerd, maar de kleding is gemoderniseerd en de grote kanten lobben aan de platte kragen zijn verdwenen. Het grootste verschil met het werk van Van Delen is de mindere verfijning in de afwerking. Tegenover Van Delens spel van schaduwen en glanslichten en van de vele kleurschakeringen in de geschilderde materialen, stelt De Blicck een nogal vlakke weergave, zonder veel accenten of nuanceringen. Men vergelijk bijvoorbeeld de dubbele trede rondom het paleis bij beiden. De Bliccks werk mist de atmosferische ruimtelijkheid van Van Delens werk en dat is niet alleen omdat dit een vroeg werk is.

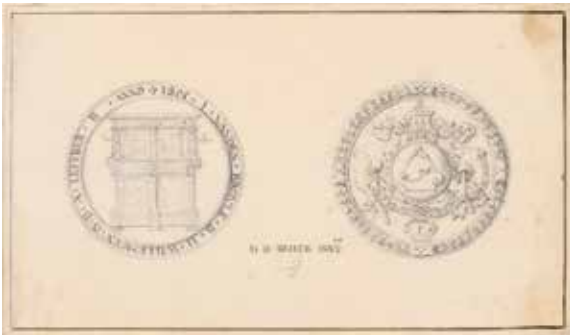
De Blicck schilderde hier een 8 à 9 jaar oud werk van Van Delen na. Van Hans Jurriaensz. van Baden (ca. 1604-1677) die rond 1635 als leerling werkzaam was geweest bij Van Delen, kennen we vergelijkbare kopieën. Bijgaand voorbeeld toont een paleisgezicht van Van Delen uit 1628 (afb. 36) en een kopie door

AFB. 31 HANS VREDEMAN DE VRIES, PLAAT 10 UIT DE *VARIAE ARCHITECTURAE FORMAE*. 1601

AFB. 32 KAST, ZEEUWS(?), CA. 1600. ROTTERDAM. MUSEUM BOIJMANS VAN BEUNINGEN

AFB. 33 DANIEL DE BLIECK, PENNING VOOR HET MIDDELBURGSE SCHRIJNWERKERSGILDE, 1655. ZEEUWS ARCHIEF, ZEEUWS GENOOTSCHAP, *ZELANDIA ILLUSTRATA*, DEEL III, NR 865-10

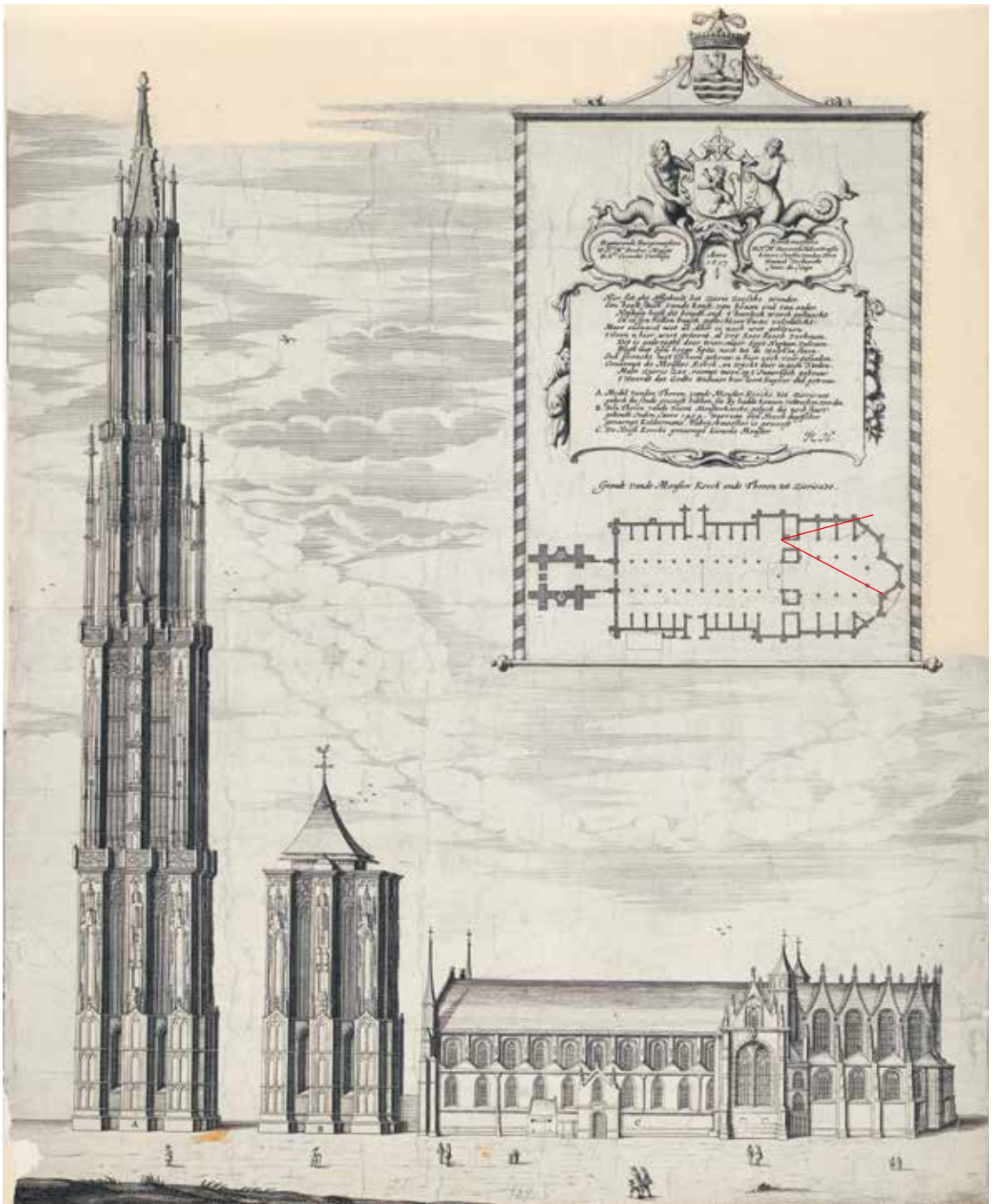
AFB. 34 DIRCK VAN DELEN, PALEISEXTERIEUR MET FONTEIN, CA. 1638. HUIDIGE VERBLIJFPLAATS ONBEKEND

AFB. 35 DANIEL DE BLIECK, *PALEISEXTERIEUR MET FONTEIN*, 1647. VEILING 14 APRIL 2011

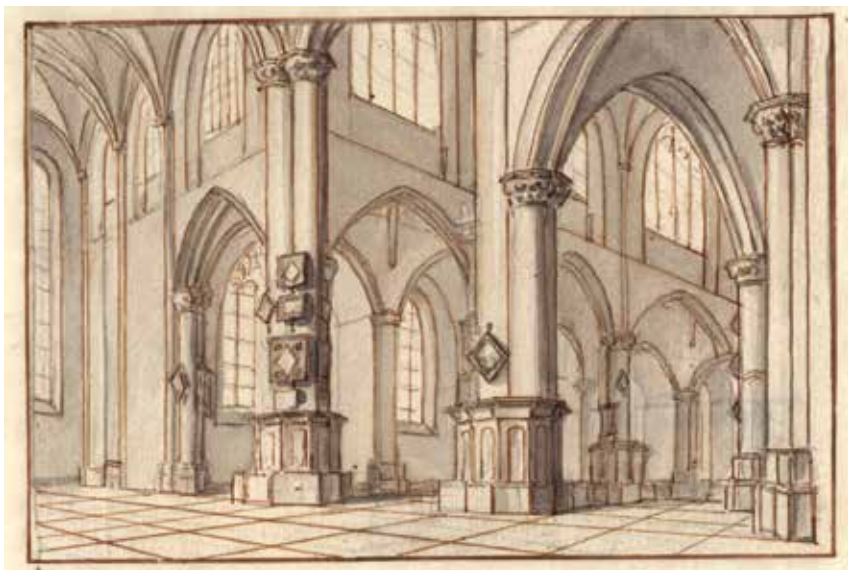
AFB. 65 AANZICHTEN EN PLATTEGROND VAN DE SINT-LIEVENSMONSTERKERK ZIERIKZEE, 1657. IN ROOD INGETEKEND DE BIECKS STANDPUNT IN DE SINT-LIEVENSMONSTERKERK

AFB. 66 DANIEL DE BLIECK, *SCHETSBOEK*, BLAD 39:
SINT-LIEVENSMONSTERKERK ZIERIKZEE. AMERSFOORT,
RIJKSDIENST VOOR HET CULTUREEL ERFGOED

AFB. 67 DANIEL DE BLIECK, *SCHETSBOEK*, BLAD 01:
INTERIEUR OUDE OF ST. PIETERSKERK MIDDELBURG.
AMERSFOORT, RIJKSDIENST VOOR HET CULTUREEL
ERFGOED

AFB. 68 KOPIE NAAR
DANIEL DE BLIECK,
*INTERIEUR ST.PIETERSKERK
MIDDELBURG*. ZEEUWS
ARCHIEF, ZEEUWS
GENOOTSCHAP, *ZELANDIA
ILLUSTRATA*, DEEL II, NR. 2641

EEN MIDDELBURGS INTERMEZZO

Vier tekeningen van of voor Middelburgse schuttersvendels omsluiten De Bliccks 'uitlandige' jaren. Ze stammen uit de jaren 1656 t/m 1672/'73, dragen het Middelburgse stadswapen en hebben dezelfde afmetingen en vormgeving, maar zijn niet gelijk ontstaan. De eerste is een aftekening van een vendel uit 1656 [afb. 108]. Langs de onderrand schreef De Blicck 't'eerste witte vendel geschilde[rd] door d:d: Blicck en Ever[s]dijck 1656.' Willem Eversdijck (1619/20-1671) uit Goes was via Antwerpen naar Middelburg gekomen. Het onderschrift getuigt andermaal van Daniels documentatiedrang. De Nederlandse Maagd rust op de Nederlandse leeuw met zwaard en pijlenbundel in de poten. In haar hand houdt zij een lans met vrijheidshoed en voor haar staan de wapens van de zeven provinciën. Aan de lans hangt het wapen van de zesjarige prins Willem III. Die mocht krachtens de Acte van Seclusie van twee jaar eerder nooit stadhouder worden, maar dat was voor de Middelburgse handboogschutters geen bezwaar om hem toch in ere te houden. Wanneer De Blicck het eerste vendel aftekende weten we niet, maar de stijl wijkt af van de andere. De eerste tekening is goeddeels opgezet in penseel, de tweede en derde, die sterk op elkaar lijken, zijn in pen en alle drie zijn ze grijs gewassen. De vierde en zeker laatste is alleen in pen en niet gewassen. De tweede en derde (af?-)tekening kunnen bij elkaar horen [afb. 109 en 111]. Wellicht is daarom alleen de derde gesigneerd en gedateerd: '27 julij 1662 opget[?]. Dat is twee jaar na afschaffing van de Acte van Seclusie, een feit dat in de symboliek van beide lijkt te worden gevierd. De Nederlandse Maagd en Leeuw zijn over de twee tekeningen verdeeld. De Nederlandse Maagd heeft het wapen van de prins prominent naast zich staan en in de vier hoeken prijken oranjetakken. De Leeuw – met lans, vrijheidshoed en de tekst 'Libertas', 'Vrijheid' – rust achter een boomstronk waaruit een

twijg ontspruit. Op de banderol staat de tekst 'Tandem fit surculus arbor': 'Eens wordt de twijg een boom'. Het was een bekende spreuk uit de emblemata literatuur [afb. 110], maar het was ook de lijfspreuk van Prins Maurits. Hier verwijst zij vooral naar de hoop op het voorspoedig opgroeien van de jonge Willem III. De ster op de stronk is een symbool van de Goddelijke voorzienigheid en het afwenden van onheil en op de banderol in de lucht staat 'Post nubila Phoebus', 'Na regen komt zonneschijn'. De vierde tekening is enkel in pen en is niet gesigneerd of gedateerd [afb. 112]. Ze toont het in vervulling gaan van de in de twee voorgaande tekeningen tot uitdrukking gebrachte wens: een inmiddels volwassen Willem III, in Romeins krijgstenue, krijgt van de Nederlandse Leeuw een zwaard aangereikt. Willem en de leeuw zijn ontleend aan een aan Romeyn de Hooghe toegeschreven prent met Willem op een door de leeuw gemende triomfwagen [afb. 113]. De prent staat boven een lofdicht op de benoeming van Willem III tot kapitein-generaal op 25 februari 1672. Daarmee valt deze tekening te dateren in het laatste jaar van Daniels leven. De andere elementen op de tekening lijken terug te grijpen op elementen uit de vorige twee. Zo zijn de hoekfiguren van beide gecombineerd en de twijg uit de boomstronk is inmiddels fors gegroeid. De stok van het vendel is er ditmaal getekend, maar alleen van de eerste tekening weten we dat er daadwerkelijk een vendel van bestaan heeft. Toen De Blicck in 1665 als deken van het Lucasgilde een nieuw Privilegieboek liet aanleggen, ontwierp hij zelf de twee titelpagina's, de een met, volgens Bredius, een 'fraai cartouche' en de ander met een 'soort monument' met een gedicht en de namen en familiewapens van de bestuursleden. Verder bevindt zich onder de vier getekende meesterproeven voor de steenhouders 'een antickx beelt, naeck oft gekleet' en 'een borststuck met twee kinnekens'.

AFB. 108 DANIEL DE BLIECK, AFTEKENING VAN HET DOOR DE BLIECK EN WILLEM EVERSDIJK ONTWORPEN 'EERSTE WITTE VENDEL', 1656. PARTICULIERE COLLECTIE

AFB. 109 DANIEL DE BLIECK, AFTEKENING VAN (ONTWERP VAN?) MIDDELBURGS SCHUTTERSVAANDEL, CA. 1662. PARTICULIERE COLLECTIE

AFB. 110 EMBLEEM UIT SALOMON NEUGENBAUERS 'SELECTORUM SYMBOLORUM HEROICORUM CENTURIA GEMINA', FRANKFURT 1619, P. 395

AFB. 111 DANIEL DE BLIECK, AFTEKENING VAN (ONTWERP VAN?) MIDDELBURGS SCHUTTERSVAANDEL, 1662. PARTICULIERE COLLECTIE

AFB. 112 DANIEL DE BLIECK, AFTEKENING VAN (ONTWERP VAN?) MIDDELBURGS SCHUTTERSVAANDEL, 1672/'73. PARTICULIERE COLLECTIE

AFB. 113 ROMEYN DE HOOGHE (TOEGESCHREVEN), PRENT BIJ LOFDICHT OP DE BENOEMING VAN WILLEM III TOT KAPITEIN-GENERAAL OP 25 FEBRUARI 1672 [DETAIL]

Naast architectuur had beeldhouwkunst kennelijk De Bliccks interesse. Toen de Staten van Zeeland besloten tot oprichting van een praalgraf voor Cornelis Evertsen [1610-1666], werden 'weinig dagen na het besluit, aan de Staten eenige sierlijke afteekeningen voorgesteld, om naar dezelve het gedenkstuk van den Luitenant - Admiraal op te rigten.' Aldus schreef J.C. de Jonge in 1820. In de bijbehorende noot voegde hij daaraan toe: 'Deze vervaardigd door zekeren D. D. BLIECK, zijn bewaard in het geslacht der EVERTSEN'. Sindsdien ontbreekt echter ieder spoor. In mannelijke lijn waren de Evertsen toen al uitgestorven, maar De Jonge

geeft een volledige stamboom, dus wie verder wil zoeken in de vrouwelijke lijnen kan aan de slag. Het huidige monument voor Cornelis en zijn broer Johan werd pas in 1680 ontworpen door Rombout Verhulst, lang na Daniels overlijden. Cornelis sneuvelde op 11 juni 1666 tijdens de Vierdaagse Zeeslag. Johan raakte gewond op 4 augustus 1666 tijdens de Tweedaagse Zeeslag. De volgende ochtend om 5 uur bezweek Johan aan zijn verwondingen. Zeven uur later beklom De Blicck de Abdijtoren om de bewegingen van de Staatse en Engelse Vloot te tekenen [afb. 15].

DE JAREN 1660

Volgens Van Arkel zou Joost van Geel naast Engeland ook Frankrijk en Duitsland hebben bereisd. Daar valt in zijn werk niets van terug te vinden, maar De Blicck heeft zeker na – en wellicht dus ook al voor – zijn reis door Engeland, in elk geval Frankrijk bezocht. Het zijn vooral Parijse kerken die hun stempel op zijn werk hebben nagelaten.

FRANKRIJK

Uit 1661 dateert een geïdealiseerd interieur van de Saint-Sulpice, dat in 1993 door het Musée Carnavalet is aangekocht van Bob Haboldt (afb. 114). Vergeleken bij veel van zijn Nederlandse werk is dit door De Blicck met ongelofelijk veel aandacht voor detail en lichtval geschilderd. Het schilderij is ook groot van formaat, 126 x 116 cm. De kerk is goed herkenbaar aan de lichtbeuk, de gecanneleerde Korintische pilasters en de ovale ramen boven de zijkapellen van de zijbeuk (afb. 115). In 1660 had Daniel Gittard de bouwleiding op zich genomen en de oorspronkelijke ontwerpen van Paul Chamard (1646) en zijn eigen leermeester Louis le Vau (1655) aangepast. Op dat moment was alleen de Mariakapel, achter de kooromgang voltooid. We zien dus Gittards nog uit te voeren plan. Dat de kerk nog niet

gereed was geeft De Blicck aan middels de onvoltooide boog rechtsvoor. Dat hij in een zo vroeg stadium dit kon schilderen, betekent dat hij kennis had van de bouwtekeningen en dat hij dus waarschijnlijk in contact stond met de architect.

Een tweede, al even belangrijk en veelzeggend kerkinterieur is gesigneerd en gedateerd 1664, maar helaas alleen bekend van oude zwartwit foto's (afb. 116). Het toont het interieur van de Saint-Paul et Saint-Louis in Parijs (afb. 117). Anders dan de Saint-Sulpice was deze kerk al meer dan 20 jaar eerder voltooid, maar ook hier gaat De Blicck zeer nauwkeurig te werk. De Saint-Louis in de koepel en het altaar dat De Blicck schilderde zijn beide verdwenen, maar bekend van twee zeldzame prenten door Edmé Moreau in de collectie van het Musée Carnavalet (afb. 118, 119). Bij De Blicck volgt het altaar de rondingen van het koor, maar niet bij Moreau. Daniel was dus ter plekke en baseerde zich op zijn eigen tekeningen. In Nederland heeft De Blicck zich weinig ingelaten met het portretteren van bestaande kerken, maar hier in Frankrijk lijkt dat anders. Wellicht heeft het te maken met zijn werk voor Willem Nieupoort in de voorgaande jaren en misschien ook met zijn ambitie om daadwerkelijk als architect aan de slag te gaan.

← AFB. 114 DANIEL DE BLIECK, *INTERIEUR ST.-SULPICE, PARIJS*, 166. PARIJS, MUSÉE CARNAVALET

↓ AFB. 115 INTERIEUR ST.-SULPICE, PARIJS

AFB. 116 DANIEL DE BLIECK, *INTERIEUR ST.-PAUL ET ST.-LOUIS, PARIJS*, 1664. HUIDIGE VERBLIJFPLAATS ONBEKEND

AFB. 117 INTERIEUR ST.-PAUL ET ST.-LOUIS, PARIJS

↑ AFB. 118 EDMÉ MOREAU, *DOORSNEDE INTERIEUR ST.-PAUL ET ST.-LOUIS, PARIJS (DETAIL)*, 1643. PARIJS, MUSÉE CARNAVALET

↗ AFB. 119 EDMÉ MOREAU, *HOOFDALTAAR ST.-PAUL ET ST.-LOUIS, PARIJS (DETAIL)*, [1643]. PARIJS, MUSÉE CARNAVALET

COLOFON

Daniel de Blicke Een Zeeuwse meester uit de Gouden Eeuw verschijnt ter gelegenheid van de gelijknamige tentoonstelling in Stadhuismuseum Zierikzee, van 1 juli t/m 15 november 2026.

Uitgave

WBOOKS, Zwolle
info@wbooks.com
www.wbooks.com
i.s.m.

Stadhuismuseum Zierikzee
info@stadhuismuseumzierikzee.nl
www.stadhuismuseumzierikzee.nl

Tekst

drs. B. Vermet
dr. Albert A.J. Scheffers

Eindredactie

A.C. [Rianne] Bakker
dr. Albert A.J. Scheffers

Vormgeving basislay-out

Marinka Reuten

© 2026 WBOOKS ZWOLLE /
STADHUISMUSEUM ZIERIKZEE /
BERNARD VERMET / ALBERT A.J.
SCHEFFERS

Alle rechten voorbehouden.
Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd, opgeslagen in een
geautomatiseerd gegevensbestand,
of openbaar gemaakt, in enige vorm
of op enige wijze, hetzij elektronisch,
mechanisch, door fotokopieën,
opnamen of op enige andere wijze,
zonder voorafgaande schriftelijke
toestemming van de uitgever.

De uitgever heeft ernaar gestreefd
de rechten met betrekking tot de
illustraties volgens de wettelijke
bepalingen te regelen. Degenen die
desondanks menen zekere rechten
te kunnen doen gelden, kunnen zich
alsnog tot de uitgever wenden.

ISBN 978 94 625 8814 1
NUR 646

Woord van dank

Voor een onderzoek dat je in feite
van nul af moet opstarten, is het
goed dat anderen soms je vragen
willen aanhoren, met je mee willen
denken en tips kunnen geven.
Naast, uiteraard, de bruikleengevers,
kunsthandelaren en musea wil ik
devolgende mensen nog speciaal
bedanken:

Piet de Baar, Struan Bates, Marten
Jan Bok, Edwin Buijsen, Martin
Bijl, Albert Elen, Lia Gorter, Mea
Henneke, Katie Heyning, Michel
van de Laar, Rob van Rijn, Domus
Vermet, Lara van Wassenaer en
Reinier van 't Zelfde.

Verder gaat mijn oneindige dank
uit naar Albert Scheffers en Rianne
Bakker van het Stadhuismuseum en
Tjeerd Dam van WBOOKS en bovenal
Sigrun Brouwer voor dat ze het
andermaal al die tijd met me hebben
uitgehouden.

Eerder verschenen in deze reeks:

De architectuurschilderkunst is een van de zelfstandige genres die zich aan het einde van de zestiende eeuw in de Nederlanden ontwikkelden. Het is een relatief klein genre gebleven, niet in de laatste plaats omdat het schilderen arbeidsintensief was. Kwalitatief goede architectuurschilderijen waren daarom ook relatief kostbaar. Schilders van fantasiearchitectuur als Bartholomeus van Bassen en Dirck van Delen hebben het in aandacht altijd moeten afleggen tegen de collega's die bestaande kerkinterieurs uitbeeldden. Dit omdat 'realisme' lang een kernbegrip is geweest in de beschrijving en waardering van de Nederlandse schilderkunst. Daniel de Blicck bewoog zich op het snijvlak van fantasie en realisme en wordt vaak gezien als een navolger zonder veel eigen inbreng. Dat dit hem deels te kort doet moge blijken uit deze publicatie.

In deze tiende publicatie in de reeks *Zeeuwse meesters uit de Gouden Eeuw*, uitgegeven bij de gelijknamige tentoonstellingen in het Stadhuismuseum Zierikzee, staat het leven en werk van Daniel de Blicck (1627-1673) centraal. Nieuwe feiten over De Blicck en zijn werk zijn door het onderzoek voor de tentoonstelling en dit boek boven tafel gekomen. En dat werd tijd, want in ruim een eeuw zijn de publicaties waarin hij met meer dan een enkele regel wordt genoemd op de vingers van een hand te tellen.

Bernard M. Vermet (1955) studeerde kunstgeschiedenis te Leiden (1976-1983), waar hij afstudeerde op een scriptie over de architectuurschilder Dirck van Delen. Hij werkte onder meer bij de Dienst Verspreide Rijkscollecties (1983/'84), was conservator Oude Kunst in het Noordbrabants Museum te 's-Hertogenbosch (1985-1996) en initiator, coördinator en een van de auteurs van de Jheronimus Bosch-tentoonstelling in Museum Boijmans Van Beuningen (1997-2001). Vanaf 1996 is hij als kunsthistoricus/wetenschappelijk medewerker betrokken bij de Stichting Cultuur Inventarisatie te Amsterdam.

Vermet geldt nationaal én internationaal als belangrijk specialist op het gebied van Noord- en Zuid-Nederlandse architectuurschilderkunst. Binnen de serie tentoonstellingen met begeleidende publicatie onder de gezamenlijke titel *Zeeuwse meesters uit de Gouden Eeuw*, realiseerde hij eveneens deel zes: *Dirck van Delen*.

STADHUIS
MUSEUM
ZIERIKZEE

WBOOKS.COM

